

Prof. Dr. Alexander Bělohlávek

1.)

Katedra práva

Ekonomická fakulta VŠB Technická univerzita v Ostravě, Sokolská 33 Ostrava

2.)

externě – Katedra mezinárodního a evropského práva

Právnická fakulta Masarykovy univerzity, Veveří 70, 611 80 Brno

3.)

**Vedoucí katedry mezinárodního práva, Fakulta práva a veřejné správy WSM
University, Varšava, Polsko**

4.)

Katedra mezinárodního práva, Fakulta právnická ZČU v Plzni

4.)

(doručovací adresa)

Advokátní kancelář Bělohlávek

Jana Zajíce 32

170 00 Praha 7

Posudek oponenta

Pořadové číslo vyhotovení: 01 (z celkového počtu 08)

Jméno a příjmení kandidáta:

Mgr. Pavla Plachá (dále též jen „kandidátka“, případně
též „doktoranda“ či „autorka“)

Vědecko-pedagogické pracoviště:

Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Katedra obchodního práva

Téma práce:

Aktuální otázky mezinárodního insolvenčního práva

Datum posudku:

05. června 2017

Oponent:

Prof., Prof. zw., Dr. et Mgr. Ing. Alexander

Bělohlávek, prof. hon., Dr.h.c.

Celkový počet stran posudku: 19 (devatenáct).

(KONEC TITULNÍ STRANY)

I. Zadání posudku

Rozhodnutím děkana Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 02. května 2017, které mi bylo doručeno dne 09. května 2017, jsem byl v souladu se Studijním řádem (Studijní a zkušební řád Univerzity Karlovy v Praze) jmenován oponentem disertační práce Mgr. Pavly Plaché „Aktuální otázky mezinárodního insolvenčního práva“. V souladu s citovaným rozhodnutím předkládám tento svůj oponentní posudek:

II. Cíle disertační práce

Předmětná disertační práce (dále jen „DP“ či „práce“ nebo též „disertační práce“) si klade obecně za cíl, tak jak si to vymezila autorka v Úvodu, část 1, shrnout a vyhodnotit dosavadní poznatky v oblasti mezinárodní příslušnosti v evropském i mezinárodním kontextu. Podrobnější popis tohoto cíle, jehož naplnění autorka konstatuje v závěru, lze pak určit jen metodou dedukce po přečtení celé práce. V konečném shrnutí této práce totiž autorka uvádí, že *[h]lavním cílem této práce je rozbor dosavadních teoretických poznatků, relevantní právní úpravy a aktuální judikatury vztahující se k termínu COMI, a to včetně demonstrování jeho dosavadních proměn na vybraných dokumentech*. Stejnou úpravu hlavního cíle, po hříchu pojmenovaného *hlavní předmět této disertační práce*, lze pak nalézt v jiné části Úvodu k této práci, a to v části 5 – *Zdůvodnění použité metody, definice hypotéz a výzkumných otázek*. I přes výše uvedené definování obecného cíle této práce by nebylo na škodu, pokud by si autorka *pohlídala*, aby v části k tomu určené byl rovněž obsažen jeho přesnější popis. Cíl takové práce je totiž velmi důležitý pro jeho závěry a čtenář takové práce by tudíž měl znát jeho přesný popis už od jeho samotného začátku, a to s maximální exaktností. To mu totiž po přečtení takové práce umožňuje udělat si obrázek o tom, jestli autor(ka) takové práce předmětný cíl, naplnil(a) či nikoliv.

Samotné vymezení tématu této práce lze považovat za velmi široké, přitom ale nelze říct, že by autorka od tématu nějak odbíhala nebo že by svou práci, i když to vyzní paradoxně, koncipovala s ohledem na její cíle nějak široce. Autorka totiž zajímavě vyznačuje jen nejdůležitější otázky týkající se daného tématu a ty pak důkladněji analyzuje. Této problematice, jak to ostatně na několika místech uvádí i samotná autorka, je věnováno jak v české tak i zahraniční literatuře, poměrně značná pozornost. Na druhou stranu ale vznikají otázky nové, například v souvislosti například s *novým* insolvenčním nařízením z roku 2015 nebo vystoupením Spojeného království z Evropské unie. Na tomto místě lze tudíž rovněž souhlasit s názorem autorky, že toto téma je velmi aktuální a i přesto, že bylo s podobným tematickým zaměřením zpracováno již mnohokrát, je ho potřeba s ohledem na vývoj řešit vlastně neustále. Z těchto důvodů proto oponent zpracování takového tématu vítá.

Toto téma lze přitom dle oponenta považovat za velice zajímavé, a to nejen z důvodu změn v této právní oblasti, ale především s ohledem na výše zmíněnou aktuálnost. Mezi takové otázky lze hlavně považovat vše, co se týká vystoupení Spojeného království z Evropské unie a dopady na přeshraniční insolvenční řízení s tím související a rovněž změny související s *novým* insolvenčním nařízením z roku 2015. V současné době totiž existuje v obou výše uvedených aktuálních tématech *právní vakuum* (nejistota) ohledně dalšího

vývoje a aplikace odpovídající evropské úpravy. Přitom v případě *nového* insolvenčního nařízení taková nejistota spočívá v jeho výkladu, kdy toto nařízení obsahuje ustanovení, termíny a postupy v původním [úpadkovém] nařízení neupravené, což s sebou samozřejmě přináší očekávání, jak se s tím soudy vypořádají, případně co připustí a co se naopak v praxi jen těžko aplikuje. Z druhé strany pak otázka vystoupení Spojeného království z Evropské unie a s tím související dopad na přeshraniční insolvenční řízení týkající se právě Spojeného království není v současné době ani tak otázkou právní, jako spíše otázkou politickou. To samo o sobě ale samozřejmě neznemožňuje posoudit všechny možné varianty takového postupu a určit alespoň v obrysech jejíich možný dopad.

Oponent rovněž oceňuje, že autorka DP nezkoumala problematiku jen v uzavřeném okruhu, ale že rovněž zohlednila výchozí úpravy mezinárodního insolvenčního práva. Historický vývoj mezinárodního insolvenčního práva totiž dává velmi dobré vodítko k pochopení důvodů jeho jednotlivých novelizací, praxe i jeho možného dalšího vývoje. Dokonce některé instituty lze pochopit jen na základě zkoumání vývoje v této oblasti. Oponent přitom rovněž oceňuje, že autorka se vyjádřila nejen ke státům aplikujícím nařízení, ale rovněž poukázala na vztah ke třetím státům, které buď přijaly Vzorový zákon, nebo ho nepřijaly a určité otázky posuzují podle předpisů vnitrostátního původu (nejčastěji podle zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním), podle závazné mezinárodní smlouvy, nebo alespoň podle zásady materiální vzájemnosti.

Oponent rovněž oceňuje, že autorka se rovněž zaměřila v oddělené části DP na aktuální judikaturu k přeshraničnímu insolvenčnímu řízení. Vyčlenění této judikatury do samotné části může sice u některých čtenářů vyvolat pochybnosti o správnosti takového kroku, dle názoru oponenta jde ale o systematicky dobrý krok, který odděluje teoretickou část od části praktické. Tento postup rovněž zpřehledňuje a podporuje v samotném závěru DP dříve načtené teoretické informace.

Ve výsledku pak lze takovou práci posoudit jako přínosnou. Je zřejmé, že kandidátka si uvědomuje a orientuje se v aktuálních problémech tohoto tématu, přitom rovněž vysvětluje problematiku doposud neřešenou, resp. diskutovanou jen v *kuloárech*. Na druhou stranu jde ale v podstatě zatím jen o úvahy autorky, které se sice mohou naplnit, zejména v otázce dopadu vystoupení Spojeného království, byť konečný závěr přesto *stoprocentně* učinit nelze. Odmyslíme si ale tento faktor, který samozřejmě nemůže autorka jednoznačně vyloučit zejména v případě, kdy některé otázky jsou teprve diskutovány na politické úrovni, lze tuto práci považovat za přínosnou právě s ohledem na její nadhled nad nejzásadnějšími aktuálními tématy.

III. Obsahové hodnocení DP

III.1 Obsahové členění

Pomineme-li výše uvedené výhrady, které oponent vznesl ke koncepci předložené práce, je nutné konstatovat, že DP je logicky členěna a kandidátka tento obsahový rámec striktně dodržovala. Vedle metodiky práce je přitom nejvýznamnějším elementem pro kvalitní

zvládnutí zkoumané materie systematická práce a rozdělení zkoumaných otázek do vnitřně logicky a systematicky provázaných celků. V tomto ale nemůže oponent vznést jakýchkoliv námitek, jelikož tyto parametry jsou dle názoru oponenta splněny na výbornou.

Jakákoli kritika, kterou oponent vůči obsahu předložené práce následně vznesl, přitom není a nesmí být chápána jako kritika konkrétních témat, jimž se kandidátka v rámci zadání práce rozhodla věnovat, ale výhradně jako kritika způsobu, jímž kandidátka tuto volbu převedla do práce, koncepčně tato témata v *DP* zpracovala a prezentovala, přičemž i tato kritika je činěna výhradně z toho pohledu, zda výsledek splňuje požadavky a kritéria obecně kladené na disertační práce.

III.2 K některým dílčím otázkám v rámci obsahového hodnocení

Než se oponent vyjádří k jednotlivým obsahovým bodům *DP*, považuje za nezbytné konstatovat a v této souvislosti zdůraznit, že si je vědom toho, že pro výsledek hodnocení v rámci této oponentury nesmí být a je zásadně irelevantní, zda oponent souhlasí co do věcných závěrů s kandidátkou či nikoliv, s výjimkou případného zjištění věcných chyb nebo naopak závěru, že takové chyby v *DP odhaleny* nebyly. Důležitá je pouze forma prezentace výsledků (závěrů, názorů apod.) kandidátky a způsob, jak k nim kandidátka dospěla a jak je v *DP* podává a případně je schopna je obhájit. Z pohledu hodnocení *DP* v rámci této oponentury je tak v zásadě důležité jen to, zda byly v práci zjištěny věcné chyby zásadního rozsahu a současně zda kandidátka v práci předvedla svou schopnost jasně prezentovat své závěry a tyto argumentačně podložit. Stejně tak se oponent v rámci tohoto posudku snaží rozlišovat mezi faktickými chybami a problémy stylistického (formulačního) rázu, kdy věcně správná tvrzení mohou v důsledku nevhodně zvolené formulace vyvolat chybnou představu.

III.2.1 K cílům této disertační práce

Cíle *DP* by měly být formulovány přesně, výstižně a pokud možno přehledně a na jednom k tomu určeném místě v *DP*. Dle názoru oponenta však autorka této *DP* nepostupovala správně, když v části k tomu určené (str. 15, část 1 – vymezení cíle a tématu práce) určila jenom obecný cíl této práce, tedy *shrnutí a vyhodnocení dosavadních poznatků v oblasti mezinárodního insolvenčního řízení zaměřených na problematiku určování mezinárodní příslušnosti v evropském i mezinárodním kontextu*. Z jejího závěrečného shrnutí na str. 234 pak ale vyplynulo, že hlavním cílem této práce byl *rozbor dosavadních teoretických poznatků, relevantní právní úpravy a aktuální judikatury vztahující se k termínu COMI, a to včetně demonstrování jeho dosavadních proměn na vybraných dokumentech*; šlo zde tedy o podstatně přesnější a více rozvedený obecný cíl této práce uvedený výše. To samo o sobě není na škodu, pokud by tento cíl byl stejným způsobem rozveden i v části k tomu určené, což se ale nestalo. Tento cíl byl pod názvem *hlavní předmět této disertační práce* umístěn na str. 23, část 5 – *Zdůvodnění použité metody, definice hypotéz a výzkumných otázek*, což by se s ohledem na zpřehlednění práce stávat nemělo. O to více by se to stávat nemělo v případě, kdy ve shrnutí, tedy na místě, na kterém se diskutuje o případném splnění či nesplnění jednotlivých cílů, se uvádí právě a jen tento výše uvedený rozšířený cíl.

III.2.2 Rozlišení pojmů úpadek a platební neschopnost

Kandidátka v úvodu své práce (str. 17-18) definuje a rozlišuje pojmy „úpadek“ a „insolvence“, tak, že *[ú]padkem se rozumí situace, kdy má dlužník více věřitelů a peněžité závazky po dobu delší třiceti dnů po lhůtě splatnosti, které současně není schopen plnit, tzn. že je v platební neschopnosti neboli v insolvenci a [p]latební neschopnost (insolvenci) pak insolvenční zákon vymezuje prostřednictvím vyvratitelných právních domněnek, při jejichž naplnění se má za to, že dlužník není objektivně schopen plnit své splatné závazky.*

Tato definice sama o sobě není špatná, ale pro osoby méně znalé insolvenčního práva může být poněkud matoucí. Rozhodně by na tomto místě prospělo, pokud by kandidátka zmínila to, že insolvenční zákon č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobu jeho řešení rozlišuje dvě základní formy úpadku – platební neschopnost a předlužení (případně lze rovněž hovořit i o tzv. hrozcím úpadku). Úpadek ve formě platební neschopnosti pak znamená případ, kdy má dlužník více věřitelů a peněžité závazky po dobu delší třiceti dnů po lhůtě splatnosti, které současně není schopen plnit. Samotný pojem úpadek je pak pojmu platební neschopnost nadřazen, kdy platební neschopnost, čili insolvence, je jen jednou z forem úpadku stanovenou ve výše uvedeném zákoně.

III.2.3 Subjekt jako správce podstaty

Kandidátka ve své práci na str. 41 vysvětluje, co je myšleno pod pojmem „správce podstaty“ dle Istanbulské úmluvy a Nařízení, kdy za takovou osobu dané prameny považují kteroukoliv osobu nebo *subjekt* uvedený v seznamu B resp. C toho kterého normativu. Oponent se na tomto místě pozastavuje nad pojmem *subjekt*, který se nevyskytuje ve všech právních úpravách a může tedy být pro některé soudce nejasný. **Oponent tedy považuje za vhodné, aby kandidátka pokud možno odpověděla, co si pod tímto pojmem máme představit, pokud možno za pomoci názorné ukázky v některém členském státě.**

III.2.4 Prověřování místa hlavních zájmů dlužníka soudem

Na str. 87 této DP se kandidátka vyjadřuje k možnosti nebo spíše povinnosti soudu, který chce zahájit hlavní řízení, prověřovat místo hlavních zájmů dlužníka v souladu s bodem 41 rozsudku Soudního dvora EU ve věci Eurofood IFSC Ltd., resp. s ohledem na zásadu vzájemné důvěry. Dle názoru autorky by pak měla být možnost nesprávného určení mezinárodní příslušnosti nebo vzniku pozitivních konfliktů v zásadě minimální, přitom ale konstatuje, že v praxi to příliš neplatí. **Oponent se s tímto závěrem plně ztotožňuje, navrhuje však, aby se k této otázce kandidátka vyjádřila blíže v průběhu obhajoby a rozpravy.**

III.2.5 Spolupráce prostřednictvím protokolů a dohod

Kandidátka na str. 108 této DP zmiňuje, že nařízení o insolvenčním řízení upravuje možnost insolvenčních správců a soudů uzavírat v rámci naplnění zásady spolupráce dohody a protokoly právě za účelem usnadnění takové spolupráce. Přitom, ale již nevysvětluje rozdíl

mezi takovými dohodami a protokoly. **Oponent tedy na tomto místě považuje za potřebné, aby se kandidátka k otázce rozdílů mezi oběma výše uvedenými dokumenty vyjádřila podrobněji a případně též uvedla nějaký příklad.**

III.2.6 Účelné vedení řízení

Oponent se rovněž pozastavuje nad pojmem *účelné vedení řízení* zmíněné kandidátkou na str. 108 DP. Kandidátka totiž na tomto místě poukazuje, že smyslem spolupráce a komunikace, které nesmí vybočit z rámce příslušných pravidel a vést ke střetu zájmů, je především účelné vedení řízení. I přesto, že toto konstatování vyplývá přímo z nařízení o insolvenčním řízení, **považuje oponent za důležité, aby se kandidátka vyjádřila k tomu, co si pod takovým účelným vedením řízení představuje, případně proč podle ní pracovní skupina připravující toto nařízení tento pojem neupřesnila a ponechala ho otevřený aplikační praxi.**

III.3. Dále si oponent dovolí učinit již jen několik stručných poznámek k obsahu:

- **Strana 76 / poznámka pod čarou 220 ve spojení se stranou 8976 / poznámka pod čarou 267 a další.** Kandidátka zde odkazuje na text *Where is the COMI?* od autorů Ian Jack a Louise Webb, umístěný na daném odkazu: <http://www.bakermckenzie.com/RRGoverningDeterminingCOMIJul09/>. Tento odkaz již bohužel není platný, ani jiným způsobem ho nelze nalézt.
- **Strana 95 / poznámka pod čarou 283.** Kandidátka zde odkazuje na rozsudek High Court of Justice ze dne 30. listopadu 2011 ve věci *Hellas Telecommunications (Luxembourg) II SCA*, sp. zn. [2011] EWHC 3176 (Ch), přitom ale uvádí nefunkční odkaz, správný odkaz je pak v následujícím formátu <http://www.bailii.org/ew/cases/EWHC/Ch/2011/3176.html>.
- **Strana 107 / poznámka pod čarou 331.** Kandidátka odkazuje na zprávu pracovní skupiny UNCITRAL pro insolvenční právo z 31. zasedání (Vídeň, 11. až 15. prosince 2006). Odkaz zde uváděný ale není platný, nelze ho ani jinak nalézt.
- **Str. 134 / poznámka pod čarou 411.** Kandidátka odkazuje na zprávu pracovní skupiny UNCITRAL pro insolvenční právo ze 43. zasedání (New York, 15. až 19. dubna 2013) na téma *Interpretation and application of selected concepts of the UNCITRAL Model Law on Cross-Border Insolvency relating to centre of main interests (COMI)*, přitom zde ale uvádí nefunkční odkaz. Funkční odkaz by měl být tento: <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/V13/831/21/PDF/V1383121.pdf?OpenElement>.

- **Str. 168 / poznámka pod čarou 501, 503 a další.** Kandidátka na těchto místech odkazuje na určitá rozhodnutí, přitom přidává zdroje, ze kterých čerpala, zapomíná ale uvádět datum, ve kterém tento zdroj navštívila.
- **Str. 181 / poznámka pod čarou 518.** Kandidátka odkazuje na rozhodnutí High Court of Justice ze dne 7. února 2003 ve věci BRAC Rent A Car International Inc, sp. zn. [2003] EWHC (Ch) 128, přitom ale uvádí nefunkční odkaz. Správný odkaz je tento: [http://www.bailii.org/cgi-bin/format.cgi?doc=/ew/cases/EWHC/Ch/2003/128.html&query=\(Brac\)+AND+\(Rent\)](http://www.bailii.org/cgi-bin/format.cgi?doc=/ew/cases/EWHC/Ch/2003/128.html&query=(Brac)+AND+(Rent))).

Ve všech uvedených případech se ale jedná pouze o drobné a formální nedostatky, které nesnižují odbornou hodnotu předložené práce a již v žádném případě neodůvodňují závěr v tom smyslu, že by *DP* byla nevyhovující.

IV. Formální zpracování *DP*

IV.1 Způsob zpracování a přehlednost

Disertační práce je přehledně členěna (ve smyslu dodržení struktury, kterou si kandidátka vytknula) a rovněž formálně vyhovuje obecným požadavkům kladeným na tento druh práce.

napsaná velmi kvalitně.

Oponentovi rovněž vadila menší formulační zběhlost při koncipování textu. Kandidátka používá velmi složité větné konstrukce. Některé věty, tak jak bude uvedeno níže ve formálních nedostacích, byly až nedůsledně roztaženy přímo až na celé odstavce. To samo o sobě způsobovalo, že Oponent si některé pasáže musel číst opakovaně a dokonce poněkud domýšlet jejich význam. Oponent se pak v takovém textu několikrát ztratil. Některé pasáže nedokázal pochopit ani po několikátém přečtení. K tomu lze rovněž poznamenat, jak bude uvedeno ještě níže, že takové věty rovněž v důsledku toho obsahovaly chyby, případně potřebovaly pro lepší pochopení přeformulovat. Oponent tedy na tomto místě poznamenává, že rozdělením takto dlouhých vět na více částí by této práci prospělo, obsah více zpřehlednilo a celkově by působilo lepším dojmem.

Jak bude níže v tomto posudku demonstrováno na některých případech, kandidátka se v práci nevyhnula některým formulačním *nepřesnostem*, možná by byl vhodnější termín *neobratnostem*, které práci jako takovou jednak poněkud devalvují. Navíc lze pak v důsledku takovýchto stylistických lapsů chápat text způsobem, který kandidátka pravděpodobně neměla na mysli.

IV.2 Dílčí formální nedostatky

Oponent dospívá k závěru, že *DP* splňuje veškeré formální nároky na ni kladené.

- Jak bylo uvedeno výše, nelze v práci i přes její výbornou úroveň, kterou oponent nikterak nepochybně, nevidět některé formální a formulační nedostatky. Oponent na tomto místě považuje za nutné podotknout, že tyto formulační nepřesnosti nepřipisuje ani tak nedostatečné jazykové vybavenosti kandidátky, když z jiných částí práce je zřejmé, že stylistická práce s českým jazykem není kandidátu cizí, ale spíše nedostatečné pozornosti, kterou kandidátka revizím a formálním úpravám práce věnovala. Jako příklady lze uvést následující:

- **Strana 51 ve spojení se stranami 76, 168, 202,229 a další.** Ve všech těchto případech se kandidátka pouští do příliš rozsáhlých a složitých vět. To pak způsobuje špatnou orientaci čtenáře v textu, potřebě se neustále vracet k té které větě, aby se pochopil její smysl. V neposlední řadě to způsobuje chyby, kterým v tak rozsáhlém souvětí lze jen těžko zabránit. Toto lze uvést na příkladech str. 202, resp. 229:

„Výklad článku 3 odst. 1 Nařízení o úpadkovém řízení v tom smyslu, že předmětná žaloba podaná v rámci úpadkového řízení v této věci nespadá mezi žaloby, které přímo vyplývají z uvedeného řízení a úzce s ním souvisí, by tak podle Soudního dvora EU vedl k umělému rozlišování mezi touto žalobou a podobnými žalobami, které byly podány v úpadkovém řízení ve věci Seagon a F-TEX, a to na základě jediného důvodu spočívajícího v tom, že mohla být žaloba v původním řízení mohla být podána i při neexistenci úpadkového řízení, což podle něho nelze připustit.“

„Uznání a výkon rozhodnutí dále upravuje i článek 25 Nařízení o úpadkovém řízení, podle něhož se rozhodnutí týkající se průběhu a skončení úpadkového řízení učiněná soudem, jehož rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení bylo uznáno podle článku 16 Nařízení o úpadkovém řízení, nebo vyrovnání tímto soudem schválená, rovněž uznávají automaticky, tzn. bez dalších formálních náležitostí, a jsou vykonatelná podle příslušných ustanovení Brusel I bis, což tedy v souladu s výše uvedeným platí i pro rozhodnutí, která z úpadkového řízení vyplývají a úzce s ním souvisejí, či pro rozhodnutí týkající se ochranných opatření učiněných po podání návrhu na zahájení úpadkového řízení.“

- **Strana 18.** Na tomto místě se autorka dopustila formulační nepřesnosti, když sloveso *plnit* měla umístit v této větě na jiné místo. Jde o následující větu: *[P]latební neschopnost (insolvenci) pak insolvenční zákon vymezuje prostřednictvím vyvrátitelných právních domněnek, při jejichž naplnění se má za to, že dlužník není objektivně schopen ~~plnit~~ své splatné závazky **plnit**, a způsoby řešení úpadku nebo hrozícího úpadku dlužníka tak, že se jimi v tuzemském insolvenčním řízení rozumí výše uvedený konkurs, a dále reorganizace, oddlužení, či další specifické způsoby řešení úpadku, které insolvenční zákon stanoví.*
- **Strana 44 ve spojení se stranou 51.** V konstrukci této věty se autorka dopustila formulační nepřesnosti. Tuto větu by tedy bylo potřeba přeformulovat následujícím

způsobem, tak aby bylo dosaženo zřejmě zamýšleného formulačního účelu: *[J]ediný rozdíl, který by mohl výrazně zasáhnout do určování mezinárodní příslušnosti a tím i narušit princip právní jistoty, je absence bližšího vysvětlení, co se rozumí termínem „místo hlavních zájmů dlužníka“, v Úmluvaě Evropské unie o insolvenčním řízení, která totiž v rámci své preambule postrádá (jak již bylo výše uvedeno) bližší odůvodnění jednotlivých článků. ~~v rámci preambule postrádá.~~*

- **Strana 51.** Tuto větu by tedy bylo potřeba přeformulovat následujícím způsobem, tak aby bylo dosaženo zřejmě zamýšleného formulačního účelu: *[V]yvrcholením procesu vývoje mezinárodního insolvenčního práva, ~~ale~~ především pak též pojetí hraničního určovatele COMI, ~~v novodobé historii, bylo však~~ podle autorky ~~nastalo~~ v novodobé historii nastalo až vydáním Nařízení o úpadkovém řízení a nařízení o insolvenčním řízení, kdy tři výše analyzované dokumenty lze s ohledem na jejich obsah považovat za milníky vedoucí k jejich zformulování.*
- **Strana 64.** Tuto větu by tedy bylo potřeba přeformulovat následujícím způsobem, tak aby bylo dosaženo zřejmě zamýšleného formulačního účelu: *[V] ostatních případech, kdy by v členském státě EU nastaly podmínky pro zahájení vedlejšího řízení, je by bylo v souladu se 17. bodem preambule Nařízení o úpadkovém řízení, tedy z důvodu ochrany zahraničních věřitelů, podle autorky lepší vyčkat na zahájení hlavního řízení a posléze zahájit řízení sekundární.*
- **Strana 76.** Tuto větu by tedy bylo potřeba přeformulovat následujícím způsobem, tak aby bylo dosaženo zřejmě zamýšleného formulačního účelu: *[M]ísto hlavních zájmů dlužníka neboli COMI je zde obsahově složeno ze dvou podmínek, které musí být splněny současně, a to z podmínky nejvyšší míry koncentrace správy dlužnických zájmů v jednom místě, a dále z podmínky zjistitelnosti, ~~tohoto konkrétního místa v důsledku~~ jeho obecně známého umístění, třetími osobami.*
- **Strana 97.** Na tomto místě se autorka dopustila formulační nepřesnosti, když sloveso *může*, měla umístit v této větě na jiné místo. Jde o následující větu: *[T]ato povinnost by měla podle ní dopadat i na soudy, a to jak vůči správcům podstat, tak i mezi nimi navzájem, neboť ~~může~~ nedostatečná spolupráce a koordinace může vést ke snížení efektivity přeshraničního insolvenčního řízení, k prodloužení jeho délky a ke zvýšení nákladů.*
- **Strana 97-98.** Na tomto místě se autorka dopustila formulační nepřesnosti, když slovo *včas* měla umístit v této větě na jiné místo. Jde o následující větu: *[Z]veřejňování těchto rozhodnutí totiž není podle Nařízení o úpadkovém řízení povinné, s čímž je nutně spojeno riziko, že se soudy členských států EU nebo všichni dlužníkovi věřitelé o zahájení přeshraničního insolvenčního řízení v zahraničí ~~včas~~ nedozví včas.*

- **Strana 154.** V konstrukci této věty se autorka dopustila následující formulační nepřesnosti: *[N]ení-li proto zahraniční insolvenční řízení, respektive rozhodnutí o jeho zahájení, týkající se mezinárodní skupiny společností, ohledně které je v cizím státě vedena reorganizace, v Brazílii uznáno, je pak ~~nucena se~~ brazilská část této skupiny **nucená se** podrobit výlučně brazilskému právu v samostatném a nezávislém brazilském insolvenčním řízení.*

- **Strana 155.** Na tomto místě se autorka dopustila formulační nepřesnosti, když sloveso *slouží*, měla umístit v této větě na jiné místo. Jde o následující větu: *[S]polkový pracovní soud ve Spolkové republice Německo se dále vyjádřil v tom smyslu, že ~~slouží~~ posuzovaná brazilská řízení vedená pod dohledem soudu **slouží** ke spravedlivému uspokojení věřitelů, kdy navíc pro toto spravedlivé rozdělování majetkové podstaty BBRL poskytuje dostatečné záruky, a to zejména prostřednictvím přerušení probíhajících řízení a donucovacích opatření týkajících se téhož dlužníka.*

- **Strana 180.** V konstrukci této věty se autorka dopustila následující formulační nepřesnosti: *[P]ro soud byly v tomto řízení rozhodující jiné faktory. Nejprve to, že ~~byly~~ německé společnosti **byly** financovány ~~bud'~~ německými pobočkami Royal Bank of Scotland či prostřednictvím faktoringových smluv a účetní závěrky těchto společností byly zpracovány podle britských účetních principů a revidovány předmětnou britskou dceřinou společností.*

- **Strana 202.** Na tomto místě se autorka dopustila formulační nepřesnosti, když sloveso *mohla být*, měla umístit v této větě na jiné místo. Jde o následující část věty: *[...] rozlišování mezi touto žalobou a podobnými žalobami, které byly podány v úpadkovém řízení ve věci Seagon a F-Tex, a to na základě jediného důvodu spočívajícího v tom, že ~~mohla být~~ žaloba v původním řízení **mohla být** podána i při neexistenci úpadkového řízení, což podle něho nelze připustit.*

- **Strana 207.** Na tomto místě se autorka dopustila formulační nepřesnosti, když slovo *příslušné*, měla umístit v této větě na jiné místo. Jde o následující část věty: *[...]o tom, že jsou polské soudy **příslušné** podle článku 3 Nařízení o úpadkovém řízení k zahájení hlavního řízení, v němž se bude postupovat podle polského práva, a k přijetí veškerých rozhodnutí, která se týkají jeho průběhu a skončení, ~~příslušné~~.*

- **Strana 222.** Na tomto místě se autorka dopustila formulační nepřesnosti, když slovo *spravuje*, měla umístit v této větě na jiné místo. Jde o následující část věty: *[...]dlužníku podle autorky ~~shodné a odpovídá~~ místu, ze kterého dlužník obvykle **spravuje** své zájmy **spravuje** a v důsledku toho je zjiitelné třetími osobami, podaří-li se u společnosti nebo u právnické osoby předmětnou domněnku vyvrátit.*

Podobných příkladů by bylo možno uvést ještě řadu. Jde tedy o velkou složitost textu a jeho formulační komplikovanost, která mnohdy vlastně působí nesrozumitelnost. Je zapotřebí

pátrat po skutečném významu toho, co měla autorka na mysli. Mnohdy je to však velmi složité.

IV.3 Literatura a prameny, poznámkový aparát

Kandidátka pracuje s dostatečným a kvalitním penzem literatury, což lze hodnotit pozitivně. Pozitivně je nutné hodnotit i to, že tento široký záběr literatury se netýká pouze literatury tuzemské, ale zároveň i literatury zahraniční. Z toho je patrné, že kandidátka této práci věnovala dostatečný časový prostor a pokoušela se nalézt i pohled zvenku. To jistě lze hodnotit vysoce kladně. Práce s prameny považuje oponent za důležitou, přičemž ji lze z tohoto hlediska označit za dostatečnou. Tento z formálního hlediska pozitivní prvek má jistě svůj odraz i v obsahu práce samotné. Zdroje jsou průběžně citovány a citace jsou prováděny většinou v souladu s odpovídajícími požadavky. Oponent, který má většinu pramenů, ne-li v tomto případě dokonce všechny prameny, z nichž kandidátka vycházela, k dispozici, prováděl namátkově kontrolu citací. Ve všech takto kontrolovaných případech (až na výjimky) se jednalo o citace přesné. Na některých místech kandidátka kromě obvyklého poznámkového aparátu upozorňuje na pramen, z něhož vycházel (nebo minimálně na autora, jehož názor je citován) i v samotném textu *DP*. Přitom i toto přispívá k přehlednosti práce a lze to vnímat jako znak pečlivého a vysoce odborného přístupu kandidátky.

Pokud jde o **práci s judikaturou**, lze ocenit její výběr. Kandidátka se odvolává na nejznámější judikaturu v dané právní oblasti. Přitom ale nezapomíná zmínit i méně známou a přesto zajímavou vnitrostátní judikaturu jednotlivých států. Kandidátka dokonce vyděluje ve své práci samostatnou část, což lze dle názoru oponenta přijmout pozitivně. Takový postup zpřehledňuje práci. Judikaturu pak lze chápat jako pramen, který lze (zjednodušeně řečeno) *sbírat* a *vyhodnotit* jako celek. Právní věda je specifická v tom, že judikaturu je vskutku nutno chápat jako primární pramen. Oponent na tomto místě pak musí konstatovat, že tuto představu se kandidátce podařilo realizovat, byť s určitými nedostatky. Kandidátka se totiž například nedostatečně zabývala posunem rozhodovací praxe v čase, resp. ne vždycky na sebe rozhodnutí časově navazovala. Nalezení vhodné časové linky při práci s judikaturou je nutno považovat právě u prací tohoto typu za velmi důležité a její nedodržení je pak velmi častým důvodem chybných závěrů v pracích na taková témata. Kandidátka se pak v *DP* drží striktně rozhodnutí podporujících jeho vlastní závěry, přičemž spektrum existujících rozhodnutí je samozřejmě podstatně širší a bylo by zajímavé srovnat rozhodovací praxi i v dalších zemích. Přesto se ale kandidátka vynasnažila obsáhnout rozhodovací praxi, v co nejvíce zemí to bylo možné. Je však pravdou, že nalezení odpovídající judikatury není vždy jednoduché. Unijní problematika je totiž problematická v tom, že unijní struktury se v zásadě snaží potlačovat to, aby byly ve zdrojích jimi podporovaných publikovány a analyzovány prameny, které ne vždy podporují její politické záměry. Judikatura je tak velmi špatně dostupná, zejména ta, která může směřovat k jiným závěrům, než těm, které podporují formálně prosazovaný účel *unijní úpravy*.

IV.4 Další méně významné výhrady k formálnímu zpracování

Závěrem je potřeba zmínit některé nedostatky, resp. jenom jeden nedostatek, který je zjevně spíše přehlédnutím kandidátky. Jinak ale lze konstatovat, že formální úprava je na vynikající úrovni a jen toto jediné přihlédnutí podkresluje kvalitní zpracování této kvalifikační práce.

Jediný příklad na který takto Oponent této práce narazil je následující:

- **Strana 149.** Chyba v přepsání v následující části věty: „*Soud, kterému je doručena žádost o uznání zahraničního řízení, by měl vždy vést v z opatrnosti také řízení podle britského insolvenčního práva (nebo jeho pravděpodobné zahájení) ohledně téhož dlužníka.*“

Oponent sice nemůže hodnotit formální stránku *DP* jako zcela bezvadnou a bezchybnou, ale může poukázat na to, že tato práce se přinejmenším blíží jakémusi ideálu. Zjištěné výhrady proto dle názoru oponenta neumožňují učinit závěr o tom, že by z formálního hlediska byla práce nevyhovující. Přípomínky učiněné v tomto směru k formálnímu zpracování práce by měly kandidátovi sloužit spíše jako určité vodítko pro jeho další vědeckou práci, při níž je běžně vyžadováno dodržování standardů. Přitom s tímto požadavkem bude kandidátka nepochybně v budoucnu konfrontována ještě mnohokrát. Oponent v této souvislosti konstatuje, že dle jeho názoru se v případě většiny z vytčených formálních nedostatků jedná spíše o přehlédnutí a špatné formulace zapříčiněné dlouhými souvětími. Oponent pak kandidátku musí upozornit, že sice bude záviset na tom, jak tyto chyby a přehlédnutí v konečném důsledku vyhodnotí komise, která byla ustavena pro hodnocení kandidátčiny *DP* a její obhajoby, ale z jeho pohledu je tato práce zpracovaná na velmi kvalitní úrovni.

V. Závěry

(i) Autorka ve své dizertační práci prokázala schopnost samostatné tvůrčí práce v daném oboru.

(ii) Práce, i přes výhrady v tomto posudku uplatněné, splňuje pro ni stanovené požadavky.

Podrobně jsou způsob hodnocení a dílčí hodnotící závěry rozvedeny níže.

V.1 Hodnotící kritéria

Oponent se snažil v maximální míře zohlednit všechna kritéria, která jsou obvyklá pro posuzování prací vědeckého typu a pro posuzování prací, které jsou výsledkem kvalifikovaného vědeckého vzdělávání v České republice. Současně se oponent snažil striktně držet především kritérií, která stanoví obecně závazná právní úprava a v jejím rámci interní aplikovatelný normativní rámec použitelný pro tento typ studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Pokud jde o **hodnocení obsahové a hodnocení formální stránky samotné práce** v rámci výše uvedeného normativního hodnotícího základu, musel oponent **přijmout nejprve**

odpovídající katalog hodnotících kritérií. Ta jsou dle názoru oponenta následující, přičemž uvedené pořadí lze považovat též přibližně za pomyslné hodnotové kritérium v rámci **hodnotících hledisek, které oponent jednotlivým požadavkům přikládal a těmto přiřadil:**

- Typ studia a absolvovaná průprava.
- Očekávané podání materie a výsledky, které musí být jednoznačně v souladu s typem studia a absolvovanou přípravou a v dostatečné míře osvědčovat a prokazovat, že kandidátka prokazuje schopnost pracovat s odbornou materií vědeckým způsobem.
- Obsahové podchycení textu.
- Stanovení cílů v rámci zadaného tématu, tj. vymezení obsahového rámce v rámci stanoveného tématu.
- Formální vymezení osnovy a struktury práce.
- Navazující vymezení vědeckých, resp. odborných metod a jejich pochopení, aplikace a využití.
- Odborné zpracování tématu ve smyslu podání materie, její analytické zpracování za pomoci stanovené metodologie, vyjádření dílčích a celkových závěrů.
- Vzájemná interakce cílů a závěrů.

Určitým způsobem na každém stupni těchto hodnotících kritérií, jak jsou tato výše uvedena, je odrazem každého takového jednotlivého kritéria i jeho formální vyjádření v *DP*, tj. **forma (formální stránka) práce.**

Kromě toho lze za **doplňující kritéria** považovat takové hodnotící prvky, jako jsou například jazyková úroveň zpracování, členění textu, výstižnost zvolených výrazů mimo odbornou terminologii, která je dle názoru oponenta součástí obsahového hodnocení.

V.2 Způsob hodnocení podle jednotlivých kritérií

Oponent má možnost buď jednotlivé body hodnotit samostatně, nebo se pokusit o hodnocení komplexní, které bude způsobilé poskytnout společně odpověď na všechny uvedené body hodnotícího postupu. Oponent záměrně volí druhý z těchto způsobů, který se jen zdánlivě může jevit jako poněkud alibisticky méně konkrétní. Opak je však pravdou. Právo / právní věda je dle názoru oponenta typicky vědou, v níž je často nutno takový přístup zvolit proto, že hranice mezi jednotlivými hodnotícími kritérii je velmi tenká, latentní a bohužel mnohdy subjektivní. Ačkoli rovněž právo a právní věda má své logické zákonitosti, exaktní možnost vyjádření hodnotících kritérií ve smyslu matematickém či jinak typicky přírodovědném, je téměř nemožné. Na druhou stranu si byl oponent plně vědom subjektivity každého takového hodnocení. V tomto směru může oponent pouze ubezpečit a prohlásit, že se snažil o maximálně objektivní podchycení svého pohledu na *DP* a nelze zřejmě poskytnout jinou záruku takového *pokusu o maximální objektivitu.*

V.3 Premisy hodnocení

Oponent především zdůrazňuje, že celou *DP* je nutno hodnotit z **hlediska následujících premis:**

- Jde o materii, která je u nás z vědeckého hlediska pojednána minimálně a nedostatečně. To ovšem neznamená, že by bylo možno požadavky kladené na práci tohoto typu jakkoliv minimalizovat. Na druhou stranu je nutno si uvědomit, že každá práce, jakéhokoliv typu, zaměření a formy, bude vypadat co do obsahu i formy úplně jinak, bude-li se moci kandidátka opřít o rozsáhlou domácí (lokální, tuzemskou...) teoretickou i praktickou oporu na straně jedné a naopak bude-li přidávat onen pomyslný otisk svého odborného názoru na bezmála *nepopsaný první list nově otevřené knihy*. Předmětné téma není v tuzemsku neznámé, přitom ale nelze hovořit, že je s ohledem na změny v poslední době učiněné nějak podrobněji popsáno. Kandidátku tak lze považovat za svým způsobem právního průkopníka rozšiřujícího obzory právním teoretikům i praktikům k bádání či aplikaci právních schémat, jež mají své kořeny v – pro mnohé stále cizím – mezinárodním prostředí. Přitom kandidátka poskytuje pro tuzemské právníky široké pole a vymezuje aspekty dané problematiky k úvahám a odborným diskusím, které mohou v ideálním případě vést k jiným (novým) úhlům nazírání na tuto dynamickou oblast práva. Oponent oceňuje, že se kandidátka pokusila právě o jakési otevření dveří – k aktuálním otázkám mezinárodního insolvenčního práva, které jsou s ohledem na změnu politických postojů ve světě a přijetí nového insolvenčního nařízení více než vítaná k diskusi a popisu.

- Téma je možno považovat za zásadní. Jde o téma zpracovávané v rámci mezinárodního práva soukromého a [mezinárodního] práva soukromého evropského. Převažující materie jistě spadá do mezinárodního práva soukromého. Přesto je však ovlivněno průřezově a mezioborově. Zpracování je postaveno primárně na zkoumání výše uvedených aktuálních otázek mezinárodního insolvenčního práva, přitom se autorka snaží v maximální možné míře najít odpovědi na otázku, které právní dokumenty současnou podobu mezinárodního insolvenčního práva nejvíce ovlivnily, zda a jak se v průběhu času změnilo chápání COMI, jaké změny lze očekávat v oblasti přeshraničního úpadkového řízení v důsledku přijetí nařízení o insolvenčním řízení a rovněž zda lze chápat COMI v režimu evropské úpravy přeshraničního úpadkového řízení formou nařízení shodně s jeho chápáním v režimu Vzorového zákona. Samo téma se prolíná sférou soukromoprávní, jakož i veřejnoprávní. Jde tedy o průnik veřejnoprávních i soukromoprávních aspektů, z pohledu metodologického jde o průnik problematiky definice obsahu, autonomního výkladu, výkladu normativního i výkladu podle účelu. Z tohoto pohledu lze považovat danou problematiku nejen z hlediska metodologického, ale i tématem zadání, jež je velmi komplikované a vzhledem ke své šíři těžce uchopitelné, za náročné, neboť nabízí nepřehlednou plejádu otázek zahrnujících mnoho aspektů práva, které pouze akcentují zmiňovanou náročnost a hloubku tématu.

- Současně jde o problematiku se značnými nejen teoretickými, ale zejména také praktickými dopady.

- Právě v důsledku nedostatečné tuzemské základny ve smyslu právně teoretických, hlavně ale právně praktických východisek se zadání jeví poměrně široce. Oponent by rád akcentoval i velký přínos pro právní praxi.

V.4 Význam výhrad učiněných v tomto posudku v kontextu hodnotících kritérií a premis

Oponent sice má některé výhrady formální a koncepční, stejně jako obsahové, z nichž některé se snažil konkrétně uvést, a odůvodnit v tomto hodnocení. Rozsah a charakter těchto

výhrad se proto může jevit jako nikoliv nevýznamný. Opak je však pravdou. Dle názoru oponenta není účelem posudku konstatovat kladná místa práce nebo právě jen tato. Naopak, má-li oponent hodnotit, musí konkrétně jmenovat to, s čím nesouhlasí a toto popsat. Klady práce může naopak oponent zohlednit pouze v rámci hodnocení, aniž by je musel výslovně, či zásadně vyzdvihovat. Oponent je toho názoru, že pokud by k práci nebylo výhrad, stačilo by teoreticky stručně konstatování v rozsahu jediné věty, že nebylo nalezeno nic, co by bylo možno negativně komentovat. Takové konstatování by pak muselo zásadně implikovat závěr bezvýhradného kladného hodnocení. Rozsah připomínek k předmětné *DP* se tedy na první pohled může jevit extenzivní. Jak ale bylo konstatováno, není možné jej takto vykládat. Oponent sice upozornil na některé chyby a zjevná přehlédnutí, jakož i na několik konkrétních koncepčních, výkladových a věcných problémů. Svým rozsahem však zase nejde o objem dosti kritických bodů nikterak významný v kontextu celé práce. Oponent sám v několika případech v tuzemsku i v zahraničí asistoval v podobném postavení, kdy měl jeho posudek podstatně větší rozsah a výčet nedostatků, a přesto byla práce úspěšně obhájena, a jak samotným posudkem, tak v návaznosti na obhajobu příslušnou hodnotící komisí, byl výsledek práce shledán jako vyhovující a v některých případech dokonce výtečný. Z pohledu všech výše specifikovaných hodnotících kritérií pak oponent může učinit závěr pozitivní. Negativní závěr by totiž musel být vyvolán třeba naprosto zásadními chybami doktrinárními, absencí odůvodnění, absencí logických návazností v rámci samotné *DP*, absencí závěrů nebo zjevnou vadou těchto závěrů, porušením základních pravidel práce s odborným materiálem a podobně. Takové vady ovšem práci vytknout nelze. Jde pak jistě o práci, kterou by bylo možno hodnotit tak, že ji i přes shledané nedostatky oponent přijímá bez výhrad. Práce je pak svým charakterem prací vědeckého typu a podle názoru oponenta tak nároky na ni kladené v konečném důsledku splňuje. I přes dobré zpracování této práce bude rovněž záviset na tom, jak kandidátka práci obhájí a jak se postaví k rozpravě a diskusi ohledně práce samotné a zpracované materie. Lze tak jen kandidátku vyzvat a jí doporučit, aby přípravu na obhajobu *DP* nepodcenila. Konečně jde skutečně o téma velmi aktuální, teoreticky i prakticky náročné, na druhou stranu jak pro teorii, tak pro praxi potřebné, zajímavé a významné. Průběh ani výsledky obhajoby nelze samozřejmě předvídat. Na druhou stranu představuje předložená *DP* dle názoru oponenta základ vědeckého typu, o který se lze opřít a který proto z objektivního hlediska může současně představovat základ pro úspěšnou obhajobu. O dané práci totiž lze vést odbornou diskusi a o tuto práci a řadu jejích dílčích závěrů lze opřít vysoce odbornou rozpravu. Práce odborné názory obsahuje. Sice ne vždy jednoznačně formulované nebo z doktrinárního a jiného teoretického pohledu dostatečně *ukončené*, přesto však vedoucí ke konkrétní formulaci takových názorů, právě o nichž lze vést odbornou diskusi. Je-li možno takový závěr učinit, je možno též učinit závěr o tom, že práce může splňovat předpoklady na ni kladené. Oponent sice na některých místech vyslovil něco, co by bylo možno označit za nesouhlas, ovšem přirozeně ne nesouhlas s dílčími nebo celkovými závěry, což by popíralo zásady vědecké a akademické autonomie. Až na výjimky, které lze označit zřejmě za přehlédnutí, jistě ne žádoucí, ale přesto v akceptovatelném rámci, však práci lze hodnotit velmi kladně. Jak bylo v tomto hodnocení opakovaně zmíněno, podstatou oponentního posudku není a nemůže být polemika s věcnými závěry kandidátky a jakékoli případné poznámky v tomto směru je nutné vnímat v kontextu nadnesení témat vhodných pro odbornou diskusi při ústní obhajobě.

V.5 Srozumitelnost práce a vyjádření obsahu

Práce je svým obsahem srozumitelná. Není sice možno učinit závěr o tom, že se jedná o práci zásadním způsobem *paradigma posunující*, a to i přes konstatování a závěry, které zcela jistě mohou sloužit jako podklad pro další odbornou diskuzi, je však něčím, co má vědecký obsah, co skutečnosti sice v některých místech jen konstatuje, avšak vždy jde o konstatování a popis sledující určitý účel a směřující k závěru. Jde tedy o projev metodologie. Dle oponenta kandidátka mohla a měl jít na některých místech více do hloubky problému. To platí zejména pro vyhodnocení některých pojmů *nového* nařízení. Na druhou stranu mohla rozsah práce v některých otázkách dosti redukovat. Jistá *povrchnost* (nikoliv v pravém smyslu tohoto výrazu, nýbrž spíše *přeneseně*) je ale spíše než výrazem odborné nedostatečnosti zapříčiněna šíří záběru *DP* (nikoliv ovšem šíří tématu) a nejedná se tedy místy ani tak o problém *kvality*, jako spíše *kvantity*. Jestliže by se měla totiž kandidátka skutečně do hloubky zabývat každou jednotlivou podotázkou, kterou se v práci jen *dotkla*, nebylo by zřejmě možné dodržet rozsahové vymezení *DP* a šlo by pravděpodobně o několikásvazkovou monografii. Dle oponenta tedy není možné přičítat tuto skutečnost zcela k tíži kandidátky, když pokud by použila odlišného přístupu, pravděpodobně by se - jak je výše uvedeno - dostala do opačné pasti, kdy by se téma buď stalo nezvladatelné s ohledem na množství řešených problémů, nebo by kandidátka musela zúžit jednotlivá pojednávaná témata

V.6 Zásadní význam zadání a jeho objektivní zvládnutelnost pro kandidátku

V.6.1 Konkrétnost zadání

Je nutno si opakovaně položit otázku, zda zadání nebylo příliš široké, nepřesné či nevyvážené. Na toto je možno dát dle názoru oponenta následující odpovědi:

- Zadání bylo široké (zvláště při zohlednění toho, jakým způsobem jej kandidátka uchopila).
- Zadání bylo dostatečně konkrétní.
- Nepochybně je možné polemizovat o tom, jak by práce vypadala, pokud by kandidátka zvolila pouze výseč z onoho pomyslného *koláče*, jež si nakonec ke zpracování zvolila. Dle oponenta však není na místě pouštět se zde do takovýchto hypotetických závěrů. Hodnotit je třeba práci v podobě, v jaké byla předložena. Proto je možné konstatovat, že tak, jak si kandidátka téma vymezila, jej zvládla zpracovat v přijatelné formě a obsahu. Současně je nutné konstatovat, že je do značné míry pochopitelné, proč se kandidátka rozhodla pojmut téma takto široce, když i konkrétnější zadání by se za daných okolností pravděpodobně mohlo vzhledem k nedostatečnému (byť nikoliv absentujícímu) vědeckému základu (který je mimo jiné patrný i z omezeného výběru tuzemské odborné literatury, z něhož kandidátka mohla vycházet) ukázat jako problematické a vedlo by ke vzniku jiných překážek, s nimiž by se kandidátka musel vyrovnávat.

V.6.2 Vhodnost tématu pro zpracování ve formě *DP*

Dále je nutno si položit otázku, zda vůbec bylo vhodné takové téma zadávat a zda by se nejednalo o typické téma vhodné spíše pro kolektivní vědecké zpracování v rámci

kvalifikovaného vědeckého kolektivu, který by vytvořil koncepci v rámci oboru. Na takto položenou otázku je nutno odpovědět následujícím způsobem:

- Jedná se typicky o téma pro kolektivní vědecké zpracování.
- V České republice není v současné době vědecký potenciál, který by měl možnost toto zvládnout z důvodu kapacitních, strukturálních atd. Nadto v oboru existují další priority, a to i v souvislosti se základními doktrinárními otázkami.
- Řešení tématu zadaného pro danou práci je z pohledu oponenta v České republice naprosto nezbytné, což ostatně oponent v tomto posudku již vyjádřil. Až na případy poměrně izolovaných soudních rozhodnutí zde totiž absentuje jednoznačná odpověď, která by nastínila, jaké změny lze očekávat v oblasti přeshraničního úpadkového řízení v důsledku přijetí nařízení o insolvenčním řízení příp. v důsledku vystoupení Spojeného království z Evropské unie. Bylo by dokonce možno přivítat, pokud by takové téma bylo zadáno opakovaně a bylo by jen vhodné směřovat následné další doktorandy k tomu, aby se zaměřili poněkud jiným směrem v rámci jednoho a téhož tématu, tedy pokud by se nesnažili zahrnout do jedné práce veškeré aspekty pojednávané problematiky, jak činí kandidátka, ale například pokud by se zabývali jejími jednotlivými částmi, jako je například vztah určitého univerzálního standardu a zohlednění národních specifik, rozdíly mezi rozhodováním soudů a praxí týkajících se nařízení / zákonů v této práci probíraných atd. Řešení daného tématu z praktického hlediska lze totiž jen těžko odkládat.

V.6.3 Objektivní způsobilost kandidátky ke zvládnutí tématu

Další otázkou, kterou je nutno si položit, je, zda kandidátka byla schopna téma zvládnout. Existence předpokladů na straně kandidátky je dle názoru oponenta jednoznačně dána.

V.7 Závěry ve vztahu k předpokladům

Podíváme-li se na všechna tato kritéria v jejich vzájemném souladu a posloupnostech, ani takto oponent nemůže i přes výhrady v tomto posudku uvedené učinit závěr o tom, že by práce nemohla obstát. Naopak tuto práci musí hodnotit velmi pozitivně. Hodnocení se tedy musí pohybovat na kladné úrovni pomyslné hodnotící škály.

V.8 Hodnocení dalších předpokladů kandidátky pro případnou další odbornou činnost

Oponent se měl možnost s kandidátkou v minulosti setkat na jedné vědecké akci a v mezidobí s ní měl možnost vést několik odborných diskusí. Oponent zná pracovní působiště kandidátky, není však informován blíže o jejích dalších vědeckých, příp. i pedagogických aktivitách, ani o publikační činnosti.

I přes tyto spíše kusé informace o kandidátce oponent se přiklání spíše k závěru, že kandidátka je do budoucna způsobilá pro další vědeckou, příp. vědecko-pedagogickou činnost.

VI. Závěr posudku / celkové hodnocení práce:

Způsob zpracování dle názoru oponenta jak po obsahové tak po formální stránce splňuje nároky kladené na práci tohoto druhu a kandidátka touto prací dle názoru oponenta prokázala to, co je od *DP* obecně očekáváno, resp. co má být takovou prací (prací takového druhu) prokázáno.

Disertační práce tak dle názoru oponenta splňuje požadavky na ni kladené a lze dospět k její pozitivnímu hodnocení. V případě, že by měla být *DP* hodnocena v rámci standardní klasifikační stupnice, přikláněl by se oponent v tomto případě zřejmě k hodnocení **výborně**. Na tomto závěru oponenta nic nemění ani určité množství formálních nedostatků, když tyto jsou do značné míry vyváženy odbornou stránkou práce. Zásadní klasifikační závěr ovšem nelze učinit bez konfrontace v rámci obhajoby, diskuse o práci a vědecké rozpravy nad *DP*. Oponent pak současně doporučuje jak interní obhajobu v rámci katedry, resp. příslušného odborného pracoviště. To platí samozřejmě pro případ, že tato v mezidobí ještě neproběhla, o čemž oponent není informován a oponent sám v tomto ohledu ani žádný dotaz nevznesl a nemělo by to ani jakýkoliv formální či praktický dopad na závěry zde učiněné. V návaznosti na to oponent doporučuje též obhajobu komisionální ve smyslu příslušných pravidel, tj. ve smyslu příslušného aplikovatelného Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy, Praha.

Oponent si tedy na základě výše uvedeného dovoluje učinit ve vztahu k předložené *DP* následující závěry:

Kandidátka ve své disertační práci prokázala schopnost samostatné vědecké práce v daném oboru. Předloženou práci lze tedy hodnotit i tak, že splňuje požadavky kladené na disertační práce v tomto oboru.

Práci doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertačních prací.

Proto ji oponent doporučuje i přes výše uvedené připomínky k ústní obhajobě a zároveň doporučuje, aby v případě a po její úspěšné obhajobě byl kandidátce udělen titul Ph.D.

VII. Prohlášení oponenta:

Oponent v souvislosti s podaným posudkem prohlašuje:

- Při hodnocení *DP* se seznámil podrobně s celým jejím obsahem.
- Namátkou byla prováděna kontrola pramenů citovaných kandidátkou, jakož i jiných východisek, které bylo možno ověřit. V tomto směru nebylo shledáno nedostatků, a to i přesto, že některé kandidátkou citované elektronické prameny již nelze nalézt na místech kandidátkou uváděných.
- Oponent zná kandidátku z její profesní činnosti s ohledem na blízké odborné zaměření. Měli možnost se v minulosti několikrát setkat na akcích vědeckého charakteru.

- Oponent před přijetím zadání k hodnocení *DP* zásadně zvážil své odborné zaměření v rámci oboru, pokud jde o téma *DP*, a při hodnocení všech nároků, které zejména na osobu oponenta musí být zcela maximální, dospěl k závěru, že jde o problematiku, kterou se dlouhodobě zabývá, k níž disponuje rozsáhlou vlastní databází a v rámci které se průběžně seznamuje s existujícími odbornými názory. Ve vlastní databázi oponenta je k zadanému tématu v současné době velké množství záznamů, z toho v podstatně menší míře tuzemských, v zásadním rozsahu pak zahraničních, a stejně tak se oponent snaží sledovat a evidovat příslušné judikáty (jak tuzemské, tak zahraniční) vztahující se k předmětné problematice tzv. mezinárodního, resp. unijního insolvenčního práva.

- Oponent se domnívá, že je seznámen v dostatečné šíři s tuzemskými i zahraničními názory publikovanými k danému tématu za období posledního čtvrtstoletí, což by mohlo vytvořit dostatečný předpoklad pro hodnocení materie.

- To vedlo oponenta k závěru, že zadání ohledně posouzení *DP* přijal.

- Po dobu hodnocení *DP* nebyla vůči němu činěna jakákoli doporučení ohledně postupu při hodnocení *DP* a ohledně jeho závěrů a rovněž oponent takové kontakty nevyhledával.

- Oponent proto prohlašuje, že toto hodnocení je nezávislé a že se při něm snažil o maximálně vyvážený a neutrální pohled na materii z hlediska obsahového, formy podání a formálního co do naplnění předpokladů a podmínek kladených na práci tohoto druhu.

- Toto stanovisko (tento posudek) je podáván ve zkráceném rozsahu tak, že některé dílčí závěry jsou doprovázeny obvykle jen příkladným výčtem pasáží obsažených v *DP*, které mají odpovídající závěry posudku podpořit. Oponent je však kdykoliv připraven na žádost příslušné komise, oborové rady či jiného grémia příslušného ve smyslu aplikovatelného Studijního a zkušebního řádu poskytnout podrobnější vysvětlení či argumenty k dílčím závěrům v tomto posudku.

- Oponent je rovněž připraven k prezentaci svých závěrů příslušné, pro obhajobu ustavené, komisi a současně se aktivně zúčastnit obhajoby, rozpravy i diskuse ve vztahu k *DP* v rámci její ústní obhajoby, a to v rámci jeho časových a dalších možností. -----

-

(KONEC POSUDKU A NÁSLEDUJE VÝLUČNĚ PODPIS. POSUDEK VYHOTOVEN DNE UVEDENÉHO NA PRVNÍ STRANĚ. TENTO POSUDEK NEOBSAHUJE ŽÁDNÉ PŘÍLOHY. POSUDEK BYL VYHOTOVEN V OSMI ORIGINÁLNÍCH EXEMPLÁŘÍCH S ČÍSLOVÁNÍM POSTUPNÝM 01 AŽ 08 UVEDENÝM NA PRVNÍ STRANĚ. NÁVRHY TÉMAT A DOTAZŮ PRO POJEDNÁNÍ PŘI ÚSTNÍ OBHAJOBĚ JSOU UVÁDĚNY V TEXTU PRŮBĚŽNĚ.

(Prof. Dr. Alexander Bělohlávek)